

Μέλλον για την Αμερική και 18 Ιουλίου 2020 - Αριθμός Τέσσερα

Jeff Pippenger
2023-09-19

1863

Το μήνυμα των κεφαλαίων οκτώ και εννέα του Δανιήλ, τα οποία παριστάνονται από τον ποταμό Ουλάι, αποσφραγίστηκε το 1798. Η προφητεία του ογδού κεφαλαίου ερμηνεύθηκε στο ένατο κεφάλαιο από τον Γαβριήλ, αλλά όχι προτού ο Δανιήλ εκθέσει μία προσευχή, η οποία θεωρείται μία από τις σημαντικότερες ανθρώπινες προσευχές στην Αγία Γραφή. Στην προσευχή εκείνη ο Δανιήλ δηλώνει ότι είχε αναγνωρίσει πως η ερήμωση της Ιερουσαλήμ θα διαρκούσε εβδομήντα έτη, σύμφωνα με όσα είχε ανακαλύψει στο βιβλίο του Ιερεμία.

Εν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσσουήρου, ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὅστις ἐβασιλεύθη ἐπὶ τοῦ βασιλείου τῶν Χαλδαίων, ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ, ὁ Δανιήλ, ἐνόησα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, περὶ ὧν ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, ὅτι ἤμελλε νὰ συμπληρώσῃ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐπὶ τὰς ἐρημώσεις τῆς Ἰερουσαλήμ. Δανιήλ 9:1, 2.

Ο Ιερεμίας επίσης προσδιόρισε ότι, στο τέλος εκείνων των εβδομήντα ετών, ο Βαλτάσαρ θα πέθαινε, καθώς ο Κύριος, ο στρατηγός του Δαρείου, θα κατακτούσε τη Βαβυλώνα.

Και ὅλη αὐτὴ ἡ γῆ θα γίνῃ ἐρημώσεις καὶ κατάπληξις· καὶ τὰ ἔθνη αὐτὰ θα δουλεύσουν στὸν βασιλιά τῆς Βαβυλώνας ἐβδομήντα ἔτη. Καὶ θέλει συμβεῖ, ὅταν συμπληρωθῶν τα ἐβδομήντα ἔτη, ὅτι θα τιμωρήσω τὸν βασιλιά τῆς Βαβυλώνας καὶ ἐκεῖνο τὸ ἔθνος, λέγει ὁ Κύριος, γιὰ τὴν ἀνομία τους, καὶ τὴ γῆ τῶν Χαλδαίων, καὶ θα τὴν καταστήσω αἰώνιες ἐρημώσεις. Ιερεμίας 25:11, 12.

Ο Δανιήλ επίσης αναγνώρισε ότι τα εβδομήντα έτη της ερημώσεως ήταν εκπλήρωση μιας προφητείας καταγεγραμμένης από τον Μωυσή.

Ναι, πας ὁ Ἰσραὴλ παρενόμησε τὸν νόμον σου, ἀποστρεφόμενος, ὥστε νὰ μὴν ὑπακούῃ εἰς τὴν φωνὴν σου· διὰ τοῦτο ἐξεχύθη ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἡμαρτήσαμεν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐβεβαίωσεν τοὺς λόγους αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε κατὰ ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν κριτῶν ἡμῶν, οἵτινες μᾶς ἔκριναν, ἐπάγων ἐφ' ἡμᾶς μέγα κακόν· διότι ὑπὸ πᾶσαν τὴν οὐρανὸν δὲν ἔγινεν ὅ,τι ἔγινεν ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλήμ. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, πᾶν τοῦτο τὸ κακὸν ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· ἀλλ' οὐχὶ ἐδεήθημεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε νὰ ἐπιστρέψωμεν ἀπὸ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀλήθειάν σου. Δανιήλ 9:11-13.

Ο «ὄρκος» που ο Ισραήλ είχε παραβεί και ο οποίος παρήγαγε την «κατάρα» ήταν το «επτά φορές» του Λευιτικού είκοσι έξι. Η λέξη που μεταφράζεται ως «επτά φορές» στο Λευιτικό είκοσι έξι είναι η ίδια εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «ὄρκος» στο Δανιήλ εννέα. Ο ὄρκος του Μωυσή, τον οποίο αντιπροσωπεύει η λέξη που μεταφράζεται ως «επτά φορές», είναι η πρώτη χρονοπροφητεία

που ανακάλυψε ο William Miller, και ήταν η πρώτη από τις θεμελιώδεις αλήθειές του που παραμερίστηκε το 1863. Ο William Miller αντιπροσώπευε τον Ηλία, και αυτό επιβεβαιώνεται από το Πνεύμα της Προφητείας.

«Χιλιάδες οδηγήθηκαν να ασπασθούν την αλήθεια που κηρυσσόταν από τον William Miller, και δούλοι του Θεού ανεγέρθηκαν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να διακηρύξουν το μήνυμα.» Early Writings, 233.

Το 1863 το Μιλλεριτικό κίνημα έληξε, καθώς εκείνοι που προηγουμένως ανήκαν στο κίνημα ίδρυσαν την Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδομης Ημέρας. Όταν άρχισαν να υφίστανται ως εκκλησία, το κίνημα έληξε. Έληξε όταν εφόνευσαν τον Μωυσή, όπως παριστάνεται στους «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι, και όταν ταυτοχρόνως εφόνευσαν τον Ηλία, τον αγγελιοφόρο που είχε παρουσιάσει στο κίνημα τον «όρκο» του Μωυσή. Ο Μωυσής και ο Ηλίας εφονεύθησαν αμφότεροι το 1863 και δεν επρόκειτο να αναστηθούν παρά μόνο μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν ο Θεός επανέφερε το κίνημα Future for America στις αρχαίες οδούς.

Το Future for America αναγνώρισε την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ως την έλευση του τρίτου αλλοίμονο· και εκείνο που εδραιώνει την ταύτιση της επίθεσης του Ισλάμ την 11η Σεπτεμβρίου είναι η ιστορία των δύο πρώτων αλλοίμονο, όπως προσδιορίστηκε από τους Μιλλεριτικούς, η οποία παριστάνεται ειδικώς τόσο στο πρωτοποριακό διάγραμμα του 1843 όσο και σε εκείνο του 1850. Επιστρέφοντας στη Μιλλεριτική ιστορία, ώστε να υποστηρίξει τον σύγχρονο ρόλο του Ισλάμ, ο Κύριος τότε άνοιξε την κατανόηση του Future for America σχετικά με τους «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι, οι οποίοι παριστάνονται γραφικώς και στα δύο διαγράμματα στην κεντρική στήλη. Και στα δύο διαγράμματα, το κέντρο της κεντρικής στήλης είναι ο σταυρός. Όταν ο Θεός κατηύθυνε την παραγωγή και των δύο πινάκων του Αββακούμ, φρόντισε ώστε ο «όρκος» του Μωυσή, οι «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι, να αποτελεί το κέντρο όλων των άλλων προφητικών απεικονίσεων και ώστε και στους δύο πίνακες ο Χριστός να τοποθετηθεί στο ακριβές κέντρο.

Αυτό συμφωνούσε με μια χρονική περίοδο που εντοπίζεται σε μια άλλη προφητεία, την οποία ερμήνευσε ο Γαβριήλ στο ένατο κεφάλαιο του Δανιήλ, και η οποία προσδιόριζε ότι ο Χριστός θα επικύρωνε τη διαθήκη με πολλούς για μία εβδομάδα.

Και θέλει στερεώσει την διαθήκην μετὰ πολλῶν διὰ μίαν ἑβδομάδα· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος θέλει παύσει τὴν θυσίαν καὶ τὴν προσφορὰν, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν βδελυγμάτων θέλει ἐρημώσει, ἕως τῆς συντελείας, καὶ τὸ ὠρισμένον θέλει ἐκχυθῆ ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. Δανιήλ 9:27.

Μία προφητική εβδομάδα είναι δύο χιλιάδες πεντακόσιες είκοσι συμβολικές ημέρες, και η προφητεία που εξηγούσε ο Γαβριήλ προσδιόριζε ότι στο «μέσον» ή στο κέντρο αυτών των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι συμβολικών ημερών ο Χριστός θα σταυρωνόταν. Ο Χριστός είναι το κέντρο του «είκοσι πέντε είκοσι» και στους δύο πίνακες του Αββακούμ, καθώς και της εβδομάδας κατά την οποία επικύρωσε τη διαθήκη με πολλούς.

Το 1863 ο Αντβεντισμός άρχισε ως εκκλησία και το Μίλλεριτικό κίνημα, το οποίο είχε ενδυναμωθεί με το πνεύμα του Ηλία, εθανατώθη. Το Μίλλεριτικό κίνημα κατανοούσε ότι, στο πλαίσιο των επτά εκκλησιών της Αποκαλύψεως, είχε υπάρξει η εκκλησία της Φιλαδέλφειας. Εκείνοι που απεχωρίστησαν από αυτό μετά τη Μεγάλη Απογοήτευση του 1844 ταυτοποιήθηκαν τότε ως Λαοδικείς. Το 1856 ο James White άρχισε μια σειρά άρθρων στο Review and Herald, επισημαίνοντας ότι το κίνημα που είχε αρχίσει ως Φιλαδέλφεια είχε καταστεί Λαοδικεία και ότι τα μέλη έπρεπε τότε να αναζητήσουν το θεραπευτικό μέσο που προσφερόταν στην εκκλησία της Λαοδικείας. Κατά το ίδιο έτος, στο ίδιο έντυπο, ο James White δημοσίευσε μια σειρά άρθρων γραμμένων από τον Hiram Edson σχετικά με την προφητεία των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών του Λευιτικού είκοσι έξι. Τα άρθρα ουδέποτε ολοκληρώθηκαν.

Όταν ο Κύριος οδήγησε το κίνημα του Future for America επιστρέφοντας εις τὰς αρχαίας τρίβους μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, τὰ ἄρθρα του Edson ἀνεκαλύφθησαν ἐκ νέου, καὶ γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία ἀνεγνωρίστησαν ἀμφότερες οἱ περίοδοι τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ἐτῶν ὡς δύο κατάραι· ἡ μία ἐναντίον τῶν δέκα βορείων φυλῶν καὶ ἡ ἄλλη ἐναντίον τῶν δύο νοτίων φυλῶν. Ὁ Miller εἶχε ταυτοποιήσει τοὺς ἐπτὰ καιροὺς ἐναντίον τοῦ νοτίου βασιλείου τοῦ Ἰούδα, ἀλλὰ ὁ Edson ταυτοποίησε τοὺς ἐπτὰ καιροὺς ἐναντίον τοῦ βορείου βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ Future for America εἶδε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀμφότεροι. Ὅταν οἱ δύο διασκορπισμοὶ συνδυάζονται, παράγουν προφητικὸ φῶς πὺν δὲν εἶχε ποτε ἀναγνωρισθεῖ οὔτε ἀπὸ τὸν Miller οὔτε ἀπὸ τὸν Edson.

Όταν ο Κύριος επέστρεψε τη Future for America στις αρχαίες οδούς μετά το 2001, ο «όρκος» του Μωυσή επανήλθε στη ζωή και στάθηκε ἐπὶ τῶν ποδῶν του. Το μήνυμα που συνδεόταν με τον «όρκο» παρουσιάστηκε τότε ἀπὸ τοὺς ἀγγελιοφόρους του τρίτου ἀγγέλου, καθὼς εἶχε παρουσιασθεῖ καὶ προτυπωθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀγγελιοφόρους του πρώτου ἀγγέλου. Η Future for America ἦταν το κίνημα που διακήρυξε το μήνυμα που ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν «Μωυσή» με τη δύναμη του «Ηλία», καὶ ο Ηλίας ἔδωσε σαφῶς τη μαρτυρία του Μωυσή ἕως την ολοκλήρωση μιας σειράς παρουσιάσεων με τίτλο Habakkuk's Tables, ἡ οποία ολοκληρώθηκε περίπου το 2012. Ὅταν ἐκείνη ἡ σειρά παρουσιάσεων ἔλαβε τέλος, το θηρίο ἀπὸ την ἀβύσσο ἀνέβηκε για να κάνει πόλεμο ἐναντίον του Μωυσή καὶ του Ηλία. Ο πόλεμος αὐτὸς άρχισε ὅταν ἡ Future for America ἀποφάσισε να παύσει το ἔργο που ἐπιτελοῦσε ἀπὸ το 1996 καὶ να ἀρχίσει μια σχολή, την οποία μέσα στην υπερηφάνειά της ονόμασε The School of the Prophets. Καλύτερα θα ἦταν να εἶχε ονομάσει τη σχολή αὐτή σχολή τῶν ψευδοπροφητῶν!

Το χάος καὶ ἡ σύγχυση που επακολούθησαν, ὅταν ἡ σχολή άρχισε να ἐπιτρέπει σε ἐκείνους που ουδέποτε εἶχαν ἐπιβεβαιωθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο ὡς ἀγγελιοφόροι Του να εἰσάγουν τις δικές τους ιδέες, κατέληξαν με τὸν θάνατο του Future for America στις 18 Ἰουλίου 2020. Σε ἐκείνο το σημεῖο, ο Μωυσής καὶ ο Ηλίας εἶχαν φονευθεῖ στους δρόμους.

Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου θέλει κάμει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ θέλει νικήσει αὐτούς, καὶ θέλει θανατώσει αὐτούς. Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν θέλουσι κείσθαι ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς μεγάλης πόλεως, ἧτις πνευματικῶς καλεῖται Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη. Ἀποκάλυψις 11:7, 8.

Η μαρτυρία που είναι αξιόπιστη είναι η μαρτυρία που ολοκληρώθηκε στο τέλος της σειράς με τίτλο Οι Πίνακες του Αββακούμ. Κατόπιν το θηρίο επιτέθηκε. Δεν έχω καμία ιδέα ποιος παρακολουθεί αυτά τα τρέχοντα άρθρα, αλλά υποθέτω ότι αποτελείται εξίσου τόσο από τους εχθρούς του Future for America όσο και από εκείνους που εξακολουθούν να προσπαθούν να συμβιβαστούν με την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου. Ως εκ τούτου, αναμένω ότι εκείνοι που ανήκουν στην κατηγορία την οποία ορίζω ως εχθρούς θα επισημάνουν πόσο αυτοεξυπηρετική φαίνεται στη σκέψη τους αυτή η εφαρμογή της προφητικής ιστορίας. Έστω έτσι. Ο χρόνος είναι υπερβολικά σύντομος για να προσποιούμαστε ότι η ιστορία του Future for America δεν ταυτοποιείται σαφώς ως το κίνημα που έχει προτυπωθεί από το Μιλλεριτικό κίνημα, και είναι υπερβολικά σύντομος για να προσποιούμαστε ότι ο ελαττωματικός Λαοδικειανός άνθρωπος αγγελιοφόρος που εγέρθηκε για να ηγηθεί σε εκείνο το κίνημα δεν είχε προτυπωθεί από τον William Miller.

Ο Μίλλερ ανήκε στη Φιλαδέλφεια, και εγώ ήλθα στον Αντβεντισμό από τον κόσμο το 1975· συνεπώς, είμαι πιστοποιημένος Λαοδικεύς Αντβεντιστής. Η ιστορία της ζωής μου μαρτυρεί το γεγονός αυτό. Τούτου λεχθέντος, ο ελεήμων Θεός του ουρανού με καθοδήγησε προσφάτως να θέσω εγγράφως το μήνυμα που αποκαλύπτει τώρα και να το αποστείλω στις εκκλησίες. Η οδηγία Του συνοδεύθηκε από την υπόσχεση ότι, όταν αναστήσει τον Μωυσή και τον Ηλία, θα αναστηθούν ως Φιλαδελφείς και όχι ως Λαοδικείς. Το κίνημα που άρχισε στην ιστορία των Μιλλεριτών ήταν ο καιρός της Φιλαδελφείας, ο οποίος τελικώς μεταβλήθηκε σε Λαοδικεία το 1856, όταν άρχισε η διαδικασία της απόρριψης των θεμελίων που είχαν τεθεί από τους Μιλλερίτες. Η απόρριψη άρχισε με τον παραμερισμό της νέας ανάπτυξης φωτός που προσφέρθηκε μέσω της γραφίδος του Hiram Edson. Επτά έτη αργότερα, το 1863, το κίνημα του Ηλία, το οποίο είχε παρουσιάσει το μήνυμα του Μωυσή, εσφάγη. Την ίδια στιγμή που το κίνημα εσφάγη, εισήχθη μία εκκλησία για να αντικαταστήσει το κίνημα. Ο Μωυσής και ο Ηλίας εσφάγησαν στην αρχή του Αντβεντισμού και εσφάγησαν πάλι στο τέλος του Αντβεντισμού.

Στο τέλος της προφητικής Λαοδικείας, το 1989, αποσφραγίστηκε το όραμα του ποταμού Χιδδέκελ και άρχισε ένα κίνημα που γεννήθηκε από μητέρα Λαοδικειακή. Ο Κύριος δεν αιφνιδιάστηκε και γνώριζε ότι θα ολοκλήρωνε το έργο Του των τριών αγγέλων όπως το άρχισε. Θα το τερμάτιζε με ένα κίνημα Φιλαδελφειανών, ακριβώς όπως το άρχισε, και, για να γίνει αυτό, το κίνημα που ήταν Λαοδικειακό κατά τη γέννησή του έπρεπε να θανατωθεί και να αναστηθεί ως Φιλαδελφειανοί. Πράττοντας τούτο, το κίνημα που εξήχθη από τη Λαοδικειακή εκκλησία θα γινόταν ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά, μέσα ακριβώς στην ίδια ιστορία όπου η τριπλή ένωση θα γινόταν ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά. Και μέσα ακριβώς στην ίδια ιστορία, το κέρασ του Ρεπουμπλικανισμού θα βιώσει επίσης μία ανάσταση του όγδοου που ήταν εκ των επτά και είχε θανατωθεί από τον «woke-ισμό» της Αιγύπτου και των Σοδόμων, αλλά εκείνη η γραμμή προφητείας θα εξετασθεί αργότερα στα άρθρα.

Καὶ ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων θέλουσι βλέπει τὰ πτώματα αὐτῶν τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει τὰ πτώματα αὐτῶν νὰ τεθοῦν εἰς μνήματα. Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς θέλουσι χαρῆ δι' αὐτούς, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ, καὶ θέλουσι πέμψει δῶρα πρὸς ἀλλήλους· διότι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνιζον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθεν εἰς αὐτούς, καὶ

ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.
Αποκάλυψις 11:9–11.

Το Future for America δεν ετέθη στον τάφο· απλῶς κειτόταν ἐκεῖ στην οδὸ ὅπου εἶχε φονευθεῖ, ἐνῶ οἱ ἐχθροὶ του ἐχάρησαν γιὰ τον φαινομενικὸ του θάνατο. Ωστόσο, «μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν». Ο χρόνος πλέον δεν ὑπάρχει, ἐπομένως οἱ τρεισήμισι ἡμέρες εἶναι συμβολικὲς τῶν χιλίων διακοσίων ἐξήντα ἡμερῶν ἢ ἐτῶν, τὰ ὁποῖα στην Ἀποκάλυψη δώδεκα, ἐδάφια ἐξὶ καὶ δεκατέσσερα, παριστοῦν τὴν ἔρημο ὅπου τὸ ἀγιαστήριον καὶ τὸ στράτευμα κατεπατήθησαν. Ἐάν εἶχαν τεθεῖ στον τάφο, δεν θα βρισκόνταν σε οδὸ ὅπου θα μπορούσαν νὰ καταπατώνται. Τὸ καταπάτημα τοῦ Future for America δεν εἶναι μόνον μία συμβολικὴ περίοδος, ἀλλὰ εἶναι ἡ συμβολικὴ περίοδος τοῦ μηνύματος τῶν «επτὰ καιρῶν», που παριστάνεται ἀπὸ τὸν ὄρκο τοῦ Μωυσή.

Καὶ θέλουσι πέσει διὰ στόματος μαχαίρας, καὶ θέλουσι φερθῆ ἀιχμάλωτοι εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει εἰσθαι πατουμένη ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, εὐσού ἐκπληρωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν. Λουκάς 21:24.

Υπῆρξαν τρεῖς φορές κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ Ἱερουσαλήμ καταπατήθηκε. Πρῶτον, ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα, ἀπὸ τὸ 677 π.Χ. ἕως τὸ 607 π.Χ. Ἡ δευτέρη καταπάτηση ἐγένε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρικὴ Ρώμη, ἀπὸ τὸ 66 μ.Χ. ἕως τὸ 70 μ.Χ. Ἡ τρίτη φορά ἦταν ἀπὸ τὴν πνευματικὴ Ρώμη, ἀπὸ τὸ 538 ἕως τὸ 1798. Τὸ καταπάτημα τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὰ ἔθνη, τὸ ὁποῖο προσδιορίζεται στὸ κατὰ Λουκᾶν κεφάλαιον εἴκοσι ἕνα, ἦταν τὰ χίλια διακόσια ἐξήντα ἐτῆ τῆς παπικῆς κυριαρχίας. Ἡ Ἀποκάλυψις ἐνδεκά, ὅπου βρῖσκουμε τὴ μαρτυρία τοῦ Μωυσή καὶ τοῦ Ἡλία, ἀρχίζει με τὸν προσδιορισμὸ ἐκείνης τῆς χρονικῆς περιόδου.

Καὶ μου ἐδόθη κάλαμος ὅμοιος με ράβδον· καὶ ὁ ἄγγελος ἐστάθη, λέγων· Σηκώθητι καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους που προσκυνοῦν ἐν αὐτῷ· τὴν δε αὐλὴν τὴν ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ ἄφες ἐξῶ καὶ μὴ μετρήσης αὐτήν· διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσῃ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τεσσαράκοντα δύο μῆνας. Ἀποκάλυψις 11:1, 2.

Ἡ ἐντολὴ πρὸς τὸν Ἰωάννη νὰ μετρήσῃ τὸν ναὸ καὶ τοὺς προσκυνούντας ἐν αὐτῷ συμβολίζει τὴν ἐναρξὴ τῆς κρίσεως τὸ 1844, διότι οἱ δύο προηγούμενοι στίχοι παρουσιάζουν τὸν Ἰωάννη ὡς ἔχοντα βιώσει τὴν πικρία τοῦ Μεγάλου Απογοητεύσεως τὸ 1844, καὶ κατόπιν, ἀφοῦ τοῦ λέγεται ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἔργο τῆς διακηρύξεως τοῦ μηνύματος, ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου δηλώνει ὅτι ἡ κρίση μόλις ἔχει ἀρχίσει.

«Ἦλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν πᾶν ὃ,τι δύναται νὰ σαλευθῆ, πρόκειται νὰ σαλευθῆ, ἵνα παραμείνουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ σαλευθῶσιν. Πᾶσα περίπτωσις ἔρχεται εἰς ἐπανεξέτασιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· διότι μετρεῖ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ προσκυνούντας. “Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· Γινώσκω τὰ ἔργα σου.... Ἄλλ' ἔχω τι κατὰ σοῦ, διότι ἀπόλεσας τὴν πρώτην σου ἀγάπην· ἐνθυμοῦ λοιπόν πόθεν ἐξέπεσες, καὶ μετανόησον, καὶ πράξον τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μὴ, θὰ ἔλθω πρὸς σὲ ταχέως, καὶ θὰ μετακινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.” “Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, θὰ ἔλθω πρὸς σὲ ταχέως, καὶ θὰ πολεμήσω

έναντίον σου με τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου. Ὁ ἔχων οὖς, ἀς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας· εἰς τὸν νικῶντα θὰ δώσω νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ κεκρυμμένον μάννα, καὶ θὰ δώσω εἰς αὐτὸν λευκὴν ψῆφον, καὶ ἐπὶ τῆς ψῆφου ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει εἰ μὴ ἐκεῖνος ὁ λαμβάνων αὐτό.» The 1888 Materials, 1116.

Καθὼς ὁ Ἰωάννης αντιπροσωπεύει τὴν ἐναρξὴ τῆς ερευνητικῆς κρίσεως τὸ 1844, του λέγεται νὰ ἀφήσῃ ἔξω τὴν αὐλὴ τοῦ ναοῦ, διότι ἐδόθη στους ἐθνικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νὰ καταπατήσουν τὴν ἀγία πόλιν ἐπὶ χίλια διακόσια ἐξήντα ἔτη. Τὸ εἰκοστὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Λουκά προσδιορίζει ὅτι οἱ ἐθνικοὶ θὰ καταπατούσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕως ὅτου ἐκπληρωθῶν οἱ «καιροὶ» τῶν ἐθνικῶν. Ὁ Ἰωάννης, στο ἐνδέκατο κεφάλαιο, μόνις ἔχει προσδιορίσει ὅτι ὁ χρόνος τοῦ καταπατήματος τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τους ἐθνικούς ἦταν ἡ ἱστορία ἀπὸ τὸ 538 ἕως τὸ 1798. Ὁ Ἰωάννης προσδιορίζει αὐτὴ τὴν περίοδο δύο φορές στο δωδέκατο κεφάλαιο ὡς τὴν ἔρημο, μιὰ χρονικὴ περίοδο στὴν ὁποία ἡ ἐκκλησία κατέφυγε γιὰ νὰ ἀποφύγει τὸν διωγμὸ που ἐπέφερε ὁ πάπας.

Ὅταν ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἡλίας θανατώνονται καὶ ἀφήνονται στὸν δρόμο γιὰ νὰ καταπατηθῶν ἐπὶ διάστημα τρεισήμισι ἡμερῶν, οἱ τρεῖς προηγούμενες ἱστορίες κατὰ τις ὁποῖες ἡ Ἱερουσαλὴμ καταπατήθηκε πρέπει νὰ νοηθῶν ὡς προτυπώσεις ἐκείνης τῆς χρονικῆς περιόδου. Στὸ εἰκοστὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Λουκά, τὰ ἔθνη θὰ καταπατοῦν τὴν ἀγία πόλιν ἕως ὅτου ἐκπληρωθῶν οἱ «καιροὶ» τῶν ἐθνῶν.

Ἔτσι, ὁ Λουκάς προσδιορίζει περισσότερους ἀπὸ ἕνα καιροὺς τῶν Ἐθνῶν, ἀλλὰ γνωρίζουμε ὅτι ὁ καιρὸς τῶν Ἐθνῶν που ἐπρόκειτο νὰ ἐκπληρωθῆ ἦταν τὸ 1798. Ὁ πρῶτος «καιρὸς τῶν Ἐθνῶν» ἀρχισε τὸ 723 π.Χ., ὅταν τὸ βόρειο βασίλειο τοῦ Ἰσραὴλ καταπατήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀσσυρία. Αὐτὴ ἡ καταπάτηση ἐγκαινίασε ἕνα πάτημα κάτω ἀπὸ μιὰ εἰδωλολατρικὴ δύναμη καὶ συνεχίσθηκε ἕως τὸ 538, ὅταν ἡ παπικὴ ἐξουσία ἀνέλαβε τὸ ἔργο ἕως τὸ 1798. Ὁ παγανισμὸς διασκόρπισε καὶ καταπάτησε τὸν κατὰ γράμμα Ἰσραὴλ, καὶ ὁ παπισμὸς διασκόρπισε καὶ καταπάτησε τὸν πνευματικὸ Ἰσραὴλ. Οἱ «καιροὶ» τῶν Ἐθνῶν αντιπροσωπεύουν τὰ δύο χιλιάδες πεντακόσια εἴκοσι ἔτη τοῦ Λευιτικῶν εἰκοσιῆξι, τὰ ὁποῖα αντιπροσωπεύουν δύο περιόδους καταπάτησης. Ἡ πρώτη ἐκτελέσθηκε ἀπὸ τὸν παγανισμό, ὅπως ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὴν Ἀσσυρία, κατόπιν ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρικὴ Ρώμη. Ἐπειτα, ἡ δευτέρη ἐρημωτικὴ δύναμη, τὴν ὁποία ὁ Μίλλερ προσδιόρισε μέσα στο ἱερὸ προφητικὸ πλαίσιο που χρησιμοποιοῦσε, ἦταν ὁ παπισμὸς, ὁ ὁποῖος θὰ συνέχιζε τὴν καταπάτηση ἕως τὸ 1798. Ἡ καταπάτηση τόσο τοῦ παγανισμοῦ ὅσο καὶ τοῦ παπισμοῦ εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἐρώτημα που ἐγείρεται στὸν οὐράνιο διάλογο, ὁ ὁποῖος παράγει τὴν ἀπάντηση που ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο καὶ τὸν κεντρικὸ στύλο τοῦ Ἀντιβεντισμοῦ.

Κατόπιν ἤκουσα ἐνὸς ἀγίου λαλούντος, καὶ ἄλλος ἀγιος εἶπε πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἀγιον ὁ ὁποῖος ἐλάλει: Ἔως πότε θέλει διαρκέσει ἡ ὄρασις περὶ τῆς καθημερινῆς θυσίας καὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐρημώσεως, ὥστε νὰ παραδοθῶν καὶ τὸ ἀγιαστήριον καὶ τὸ στράτευμα εἰς καταπάτησιν; Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ: Ἔως δύο χιλιάδων καὶ τριακοσίων ἡμερῶν· τότε τὸ ἀγιαστήριον θέλει καθαρισθῆ. Δανιὴλ 8:13, 14.

Ὁ ἀγγελος Γαβριὴλ καὶ ἄλλοι ἄγγελοι οδήγησαν τὸν Μίλλερ νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὸ «καθημερινόν» ἀντιπροσώπευε τὸν παγανισμό καὶ ὅτι ἡ «παράβασις τῆς ἐρημώσεως» ἀντιπροσώπευε τὸν παπισμό. Τόσο ὁ παγανισμὸς ὅσο καὶ ὁ παπισμὸς θὰ καταπατοῦσαν τὸ ἀγιαστήριον καὶ τὸ στράτευμα. Ἐπομένως, οἱ «καιροὶ» τῶν Ἐθνῶν, στους ὁποῖους ἀναφέρεται ὁ Λουκάς, εἶναι οἱ δύο

περίοδοι καταπατήσεως των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών, οι οποίες από κοινού αποτελούν τους επτά καιρούς του Λευιτικού είκοσι έξι.

Το μήνυμα του «όρκου» του Μωυσή θανατώθηκε το 1863, μαζί με τον αγγελιοφόρο Ηλία που είχε παρουσιάσει το μήνυμα του Μωυσή. Τόσο το μήνυμα του Μωυσή όσο και ο αγγελιοφόρος Ηλίας αναστήθηκαν μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Αφού το μήνυμα του Μωυσή διακηρύχθηκε εκ νέου από τον Ηλία, αμφότεροι θανατώθηκαν και κατόπιν αφέθηκαν στην οδό άταφοι επί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, γεγονός που αποτελεί άμεση σύνδεση με το μήνυμα των «επτά καιρών», το οποίο ο Δανιήλ αποκαλεί τον «όρκο» του Μωυσή. Το κίνημα και ο αγγελιοφόρος που επαναλαμβάνει το Ηλιακό μήνυμα του Μωυσή, όπως προτυπώθηκε από τον Μίλλερ και τους Μιλλερίτες, τελικώς θα σταθεί επί των ποδών του και θα αναστηθεί.

Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ, πνεύμα ζωής εκ του Θεού εισήλθεν εις αυτούς, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών· και φόβος μέγας επέπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλη· και οι εχθροί αυτών εθεώρησαν αυτούς. Αποκάλυψις 11:11, 12.

Θα εξετάσουμε αυτή την αλήθεια στο επόμενο άρθρο.